

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ
DIRECTORATE GENERAL
JOINT RESEARCH CENTRE
Institute for the Protection and Security of the Citizen
Traceability and Vulnerability Assessment Unit

Директива 2012/18/Ес на Европейския парламент и на Съвета относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества – ръководство относно технически въпроси по прилагането

Въпроси са поставяни пред службите на Европейската комисия от компетентните органи на държавите членки. Настоящите техническите насоки, предоставени по-долу от Комисията, са резултат от дискусиите с представители на държавите членки.

Тези технически насоки не представят официалната позиция на Комисията и не могат да се ползват като такива в контекста на съдебно производство. Окончателните решения, засягащи тълкуването на Директивата може да се взимат само от Съда на Европейските общности.

№	ВЪПРОС	ТЕХНИЧЕСКИ НАСОКИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ
1	<p><u>Определение за опасно вещество</u></p> <p>Определението за опасно вещество, дадено в член 3, параграф 10 на директивата включва „...<i>включително във форма на суровина, продукт, страничен продукт, остатък или междинен продукт</i>...“. Международна компания е направила тълкувание, че разтворителите, участващи в химичен процес, са изключение, тъй като не са изброени в цитирания по-горе списък. Разтворителите попадат ли в обхвата на Директивата?</p>	<p>Да, разтворите попадат в обхвата на Директивата. Текстът „суровина, продукт, страничен продукт, остатък или междинен продукт...“ трябва да се разглежда като изчерпателен списък, обхващащ всички химикали, съществуващи в предприятието. Това е разяснено в т. 12 от преамбюла на Директивата, както е посочено по-долу:</p> <p>„Когато в предприятията съществуват опасни вещества над определени количества, операторът следва да предостави на компетентния орган достатъчно информация, която да му позволи да идентифицира предприятието, съществуващите опасни вещества и потенциалните опасности.“ Въпреки това може да се отбележи, че може да има случаи, за които, макар да има теоретичен аргумент за попадането им в обхвата на Директивата, очевидно не са предназначени да бъдат обхванати например азбест, използван в строителни материали за изграждането на сгради.</p>
2	<p><u>Demolition Activities</u></p>	

	<p><u>Дейности по разрушаване</u></p> <p>В каква връзка се прилага Директивата по отношение на дейности, свързани с разрушаване на сгради (например, електроцентрала) или транспортни средства (например, железопътен вагон), съдържащи азбест, където азбестът е използван в изграждането на сградата или на въпросното транспортно средство? Попадат ли в обхвата на Директивата дейностите по отстраняването на азбеста, използван в сгради или транспортни средства?</p>	<p>Азбестът не е класифициран в някоя от категориите на опасност за здравето, обхванати от директивата? Съгласуваното тълкуване на „опасни вещества“ има някои случаи, за които, макар да има теоретичен аргумент за попадането им в обхвата на Директивата, очевидно не са предназначени да бъдат обхванати, като например азбест, използван в строителни материали за изграждането на сгради.</p>
3	<p><u>Етикетиране на опасни вещества</u></p> <p>Прилага ли се директивата за вещества, които са етикетирани като токсични, но не са класифицирани като такива (напр. канцерогени, мутагени и тератогени)?</p>	<p>Не, това е класификация съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008 (Регламент CLP), което има значение освен ако веществата не са поименно изброени в част 2 от приложение I.</p>
4	<p><u>Прахове</u></p> <p>Попадат ли праховете в обхвата на Директивата?</p>	<p>Приложение I на Директивата не прави разлика между физичните свойства на обхванатите вещества, освен ако не е ясно посочено. Следователно праховете влизат в обхвата, доколкото те са опасни вещества, в прахообразна форма, от поименно изброените вещества в част 2 на приложение I или са класифицирани в съответствие с категориите в част 1 на приложение I.</p>
5	<p><u>Йонизиращо лъчение</u></p> <p>Съгласно член 2, буква б) относно изключване от обхвата на директивата на опасности от йонизиращо лъчение. Прилага ли се Директивата за ядрени материали, които са също и токсични?</p>	<p>Изключението за „опасности, дължащи се на йонизираща радиация, породена от вещества“ е потвърждение за изчерпателните спогодби между държавите членки за справяне с ядрените материали. При това положение, не се счита за необходимо прилагането на „Севезо III“ по отношение на „токсичните“ ядрени материали едновременно с ядреното законодателство, тъй като това би породило ненужно дублиране и объркване. Въпреки това опасните вещества (както са определени в „Севезо III“), които не крият опасност от йонизиращо лъчение, попадат в обхвата на Директивата „Севезо III“, дори и да са в ядрено предприятие.</p>
6	<p><u>Липса на стойност в колона 2</u></p>	

	<p>За веществата от част, 2 за които липсва стойност в колона 2 значи ли че чл. 7 и чл.10 са прилагат след достигане на стойността в колона 3 или чл. 7 и чл.10 са приложими при някакво наличие на вещество?</p>	<p>Първото тълкуване е правилно: чл. 7 и чл.10 се прилагат заедно, когато се достигне прага от колона 3.</p>
7	<p><u>Правилото за 2 %</u></p> <p>Може ли правилото за 2 % (точка 3 от забележките към приложение I) да се приложи за вещество, намиращо се на определено място в предприятието, когато същото вещество е налично другаде в предприятието, в количества над 2 %? (Този въпрос се отнася до обхвата на думата „само“ в бележката „Опасни вещества съществуващи в предприятието <i>само</i> в количества, равни или по-малки от 2 %...“)</p>	<p>Да. (думата „само“ се отнася за разглежданото количество вещество, а не за общото количество вещество. Въпреки това, важно е да се отбележи, че има второ условие за прилагането на правилото за 2 %, а именно въпросното вещество да не може да породи голяма авария на друго място в същото предприятие</p>
8	<p><u>Правило за 2 % - Правило за сумиране</u></p> <p>Как следва органите да разглеждат прилагането на правилото за сумиране в случая за вещество, което има две класификации и е налично в количества, надвишаващи 2 % за едно от праговите количества и под 2 % за друго?</p> <p>Несъмнено, правилото за сумиране трябва да се прилага за класификация за която количеството надвишава 2 %, но следва ли да се прилага също и в случая, когато количеството е под 2 % (като се приема за изпълнено условието, че веществото не би могло да породи голяма авария на друго място в същото предприятие)?</p>	<p>Съгласно забележка 3 към приложение I този въпрос възниква, ако въпросното вещество е с местоположение, от което не може да действа като инициатор на голяма авария на друго място на площадката. Ако приемем, че това условие е изпълнено, отговорът на въпроса е „не“. Присъствието на веществото трябва да се смята към правилото за сумиране за класификацията, за която неговото количество надвишава 2% от праговите количества.</p> <p>Разбира се ако предприятието попада в обхвата на Директивата, тогава когато се изготвя докладът за безопасност, действителните опасности на веществото трябва да бъдат отчетени.</p>
9	<p><u>Замърсени почви</u></p> <p>Как следва да се третира замърсените почви?</p>	<p>Забележка 5 от приложение I гласи, че <i>в случай на опасни вещества, включително отпадъци, които не са обхванати от Регламент (ЕО) № 1272/2008</i>, притежават или могат да притежават еквивалентни свойства по отношение на потенциал за големи аварии, се причисляват временно към най-близката категория на опасност, попадаща в обхвата Директивата. Следователно, когато замърсена почва се съхранява или обработва в обект, тя следва да се третира на база на свойствата ѝ като смес. Въпреки това почва, която е в земята не допринася, предприятието да попадне в обхвата на Директивата.</p> <p>Ако класифицирането не може да се извърши по тази процедура (което означава забележка 5 от приложение I на Директивата) могат да се използват други подходящи източници на информация например: информацията относно произхода на отпадъците, практически опит, тестване, транспортна класификацията или класификацията в съответствие с Европейското законодателство по отпадъци.</p>

<p>10</p>	<p><u>Правилото за сумиране</u></p> <p>а) Прилага ли се правилото за сумиране когато предприятие има няколко вещества от част 2? Този въпрос е повдигнат от компания, която съхранява едновременно етилен оксид и пропилен оксид в количества малко под праговете количества, посочени в част 2 за всяко от веществата (т.е. 4 тона за всяко). Компанията твърди, че в забележка 4 към приложение I не е споменато правилото за сумиране да се прилага за вещества от част 2 и следователно правилото не се прилага. Това вярно ли е?</p> <p>б) подобен въпрос засяга канцерогените, посочени в част 1: обект, съхраняващ общо над 2 тона от тези вещества, но по-малко от 2 тона от всяко отделно вещество, категоризира ли се като „предприятие с висок рисков потенциал“?</p> <p>в) При прилагането на правилото за сумиране за части 1 и 2, кой праг следва да се вземе за веществата от част 2 – тези за всяко от включените вещества, или тези за категорията? Когато вещество от част 2 се сумира с вещества от част 1, как следва да се извърши сумирането? Нека разгледаме предприятието с:</p> <p>X kg хлор, който се класифицира едновременно като вещество с остра токсичност, категория 2, инхалаторен път на експозиция, и остра токсичност за водна среда категория 1, както е и поименно изброено вещество в част 2 на приложение I, с праг за нисък рисков потенциал от 10 тона.</p> <p>Y кг непоименно изброени вещества, категория остра токсичност 2</p> <p>Z кг непоименно изброени вещества от категория „E1“</p> <p>Коя формула следва да се ползва за ниския рисков потенциал?</p> <p>i) $x/10000 + y/50000 > 1$ или $x/10000 + z/200000 > 1$?</p> <p>ii) $(x + y)/50000 > 1$ или $(x+z/200000) > 1$?</p>	<p>а) Това е некоректно тълкуване на Директивата. Фактът, че дадено вещество е посочено в част 2 не изключва <i>класифицирането</i> му в част 1 за прилагане на правилото за сумиране. Ако вземем предвид примера за етилен оксида и пропилен оксида:</p> <p>Етилен оксидът е в част 2 и, четейки забележка 4, буква а на приложение I, пропилен оксидът е „вещество, имащо същата класификация от част 2“, следователно правилото важи при използване на количествата, посочени в част 2 и за двете вещества.</p> <p>б) Да: канцерогените, изброени като един елемент в част 2 на приложение I, и следователно трябва да се разглеждат като един елемент.</p> <p>в) Праговете, които се използват, са тези за веществото, а не за категорията на веществото, а за категориите в раздел „H“ и раздел „E“ трябва да се провери отделно, ако сумата от отделните прагови количества е равна или по-голяма от 1, т.е. използваме формула (i). Подобно изчисление може да извършим, когато имаме вещества в раздел „P“.</p>
<p>11</p>	<p><u>Правило за сумиране</u></p> <p>Раздел „O“ в част 1 на приложение I включва три подкатегории. Следва ли да се разглеждат заедно при прилагане на правилото за сумиране?</p>	<p>Не. Вещества с класификация „O“ следва да се сумират само помежду си. Тъй като опасността от тези три подкатегории в основата си е различна, няма причина да се сумират заедно категориите от раздел „O“.</p>
<p>12</p>	<p><u>Правило за сумиране</u></p> <p>В коя категория попадат полихлоридбензофураните и</p>	<p>В раздел „H“ – с това, че рисковете от експозиция са свързани с краткосрочни или дългосрочни токсични ефекти.</p>

	полихлордибензодиоксините за целите на правилото за сумиране?	
13	<p><u>Добавки за горива/Горивни добавки</u></p> <p>Как следва да се разглеждат добавките за горива, които съдържат незначителни количества от разтворителите нафта, дизел и др. подобни? Обикновено такива добавки за горива са препарати (смеси) между разтворители и вещества като етилен винилацетат съполимер или са смеси между разтворител и различни въглеводородни компоненти, класифицирани като хронично опасни за водна среда, категория 2, със съдържание на разтворител обикновено над 60 %. Следва ли дадена смес да се класифицира като хронично опасна за водна среда, категория 2, заради количеството на разтворителя или може да се класифицира като „петролен продукт“?</p>	<p>Таблицы 4.1.1 и 4.1.2 от приложение I на Регламент CLP съдържат прагови стойности в проценти за смеси, които показват дали дадена смес е „опасна за околната среда“. В таблица 4.1.2 е посочено, че ако сместа съдържа $\geq 2,5$ % вещество с класификация хронична токсичност, категория 1, цялата смес се класифицира като хронично токсична, категория 2; същият принцип се прилага, ако съдържанието на вещества с класификация хронично опасна 2 е ≥ 25 %. В случая за смеси, както са посочени във въпроса, двете части биха имали класификация хронична опасност 2 (дори хронична 1), така че принципно цялата смес би се класифицирала с тази класификация. Следователно, ако дадена смес, както описаните, може да се класифицира въз основа на съдържанието си от петролен продукт, тя следва да се разглежда като петролен продукт като цяло (по този начин няма да има класификация хронична 1). Само ако квалифициращата фракция от непетролния продукт надвишава 25 %, цялата смес би се отнесла към категория Е.</p>
14	<p><u>Петролни продукти</u></p> <p>Следва ли пентанът да се включва в тази група?</p>	<p>Не. В общи линии петролните продукти, изброени в т. 34 от приложение I, част 2, са дестилати от суров петрол и представляват смес от въглеводороди. Отделните вещества, получени от суров петрол би следвало да се разглеждат с конкретните опасни свойства, които притежава веществото и съответно да се определи дали попада в приложение I, част 1 или част 2.</p>
15	<p><u>Добавки към петролни продукти</u></p> <p>Ако крайната употреба на дадено вещество е добавка, в малки количества, към автомобилно гориво, означава ли, че веществото следва да се разглежда като попадащо в категорията „петролни продукти“?</p>	<p>Не. Веществото трябва да се класифицира на база опасностите, които поражда; крайната употреба не се взема предвид.</p>
16	<p><u>Никелови съединения</u></p> <p>Какво обхваща понятието „никелови съединения в прахообразно (никелов монооксид, никелов диоксид, никелов сулфид, триникелов дисулфид, диникелов триоксид) (приложение I, част 1)? Понятието обхваща ли металния никел? Съединенията посочени в скобите като пример ли са дадени или са изчерпателен списък на веществата?</p>	<p>Металният никел не попада в обхвата. Списъкът е изчерпателен</p>
17	<p><u>Фосфор</u></p>	<p>Да, белият фосфор се класифицира в категория H2 (остра токсичност) в част 1</p>

	Фосфоът в обхвата ли е на директивата?	на приложение I..
18	<u>Газ за битови нужди</u> Попада ли газът за битови нужди в категорията „Втечени възпламеними газове, категория 1 или 2 (включително втечен нефтен газ) и природен газ“?	Не. Освен ако не е втечен, газът за битови нужди следва да се третира като запалим газ (приложение I, част 1, категория P2).
19	<u>Калиев нитрат</u> В забележки 17 и 18 калиевият нитрат е определен като „сложни торове на основата на калиев нитрат“ без други ограничения по отношение на потенциална опасност или без позоваване на конкретни типове торове, определени в Регламент (ЕС) № 2003/2003 относно торовете. Това означава ли че всички сложни торове на основата на калиев нитрат попадат в посочената група, дори даден тип тор да няма опасни свойства?	Не, посочената група е приложима само за онези сложни торове на основата на калиев нитрат, които имат същите опасни свойства като чистия калиев нитрат, относно физичните състояния изброени в забележки 17 и 18 (под формата на гранули или микрогранули, кристали).
20	<u>Метанол</u> Как следва да се разглеждат разтворите на метанола? В забележка 2 към приложение 2 е записано: „Смесите се третират по същия начин като чистите вещества, при условие че остават в границите на концентрацията, определена в съответствие със свойствата им...“. Тъй като метанолът има различни концентрационни граници за различните опасни свойства (остро токсичен, хронично токсичен и запалим), не става ясно коя граница на концентрацията се прилага.	Границата на концентрация, която се прилага само за Директивата „Севезо“, е 10 %, най-ниската граница на концентрация за токсичност. Това означава, че разтворите на метанол се считат като метанол докато концентрацията на метанола е 10 % или повече. Всяко друго тълкуване би довело до несъвместими резултати.
21	<u>Амониево-нитратни торове, вписване 2, част 2 (забележка 14)</u> Амониево-нитратните торове са определени като „прости торове на базата на амониев нитрат и сложни/съставни торове“ въз основа на „азотното съдържание като резултат от амониевия нитрат“. Следва ли изчислението на азотното съдържание, получено от амониевия нитрат, да включва също всички нитратни йони, за които в сместа са налични молекулни еквиваленти на амониевите йони, дори амониевите и нитратните йони да са от соли, различни от амониевия нитрат?	Да. Специалната разпоредба 186 UN ADR, това е стандартна практика при определяне на съдържанието на азот за определянето на азотното съдържание на амониево-нитратните торове да се включат всички нитратни йони, за които в сместа са налични молекулни еквиваленти на амониеви йони. Химичната природа на източника на йоните за това изчисление не се взема предвид.
22	<u>Отпадъци</u>	Да; забележка 5 към приложение I на Директивата „Севезо III“ препраща към Регламент (ЕО) № 1272/2008 и точно посочва изрично отпадъците.

	<p>Попадат ли отпадъците в обхвата на Директивата?</p>	<p>Следователно отпадъците се разглеждат на база химичните им свойства като смеси. Задължение на оператора е да извърши класификацията на тази смес. Ако класификацията не може да се извърши в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008, може да се използват други приложими източници на информация, например информация относно произхода на отпадъка, практически опит, изпитвания, класификация за транспорт на опасни товари, класификация в съответствие с Европейското законодателство в областта на отпадъците.</p>
23	<p><u>Поименно изброен газ над точката му на кипене</u></p> <p>Ако дадено газообразно вещество, поименно изброено в приложение I, част 2, се съхранява като течност над точката му на кипене, кои прагови стойности се взимат: тези посочени в приложение I, част 2 или тези за запалимите течности (приложение I, част 1, категория P5a)?</p>	<p>Праговите стойности които трябва да се използват са тези от част 2 на приложение I. Когато дадено вещество попада едновременно в част 1 и в част две, количествата, които се взимат при изчисленията са тези от част 2. Това не се прилага за веществата, които съдържат препратка към забележка 21 от Приложение I, за които се прилагат най-ниските прагови количества.</p>
24	<p><u>Пиротехнически изделия</u></p> <p>Забележка 8 към приложение I предвижда, че:</p> <p>„Ако количеството на съдържащото се в изделието взривно вещество или смес е известно, това количество се взема предвид за целите на настоящата директива. Ако количеството на съдържащото се в изделието взривно вещество или смес не е известно, тогава за целите на настоящата директива цялото изделие се разглежда като взривно вещество“.</p> <p>Това означава ли че е допустимо да се използва съдържанието на чисто взривно вещество за определяне обхвата на Директивата Севезо за пиротехнически изделия?</p> <p>Ако е така, какви изпитвания и разрешителни се смятат за приемливо доказателство за определяне на съдържанието на чисто взривно вещество?</p>	<p>Съдържанието на чистото взривно вещество следва да се използва за изчисляване на праговете за определяне на приложимостта на Директивата „Севезо“ за пиротехнически изделия, а също и за сумирането на веществата, използвайки на правилото за сумиране.</p> <p>Съдържанието на чисто взривно вещество следва да се посочи на етикета на пиротехническото изделие, в съответствие с чл. 12, параграф 2 от Директива 2007/23/ЕС. Директивата следва да се прилага в страните членки от 4 юли 2010 г. за потребителските/любителските фейерверки и от 4 юли 2013 за професионалните фейерверки и всички други пиротехнически изделия. Въпреки това, някои от съществуващите национални разрешения за пиротехнически изделия могат да останат в сила до 2017 г., на територията на определени държавичленки. Ако съдържанието на чистото взривно вещество не е известно и не може да се изиска от производителя или не може да се провери, тогава се използва брутното тегло. Използването на съдържанието на чистото вещество в смес за изчисляване на праг в обхвата на „Севезо“ се използва еднозначно и се прилага за взривни и пиротехнически изделия.</p>
25	<p><u>Пиротехнически изделия</u></p> <p>Считат ли се взривните или пиротехническите вещества или смеси, съдържащи се в изделия, със същата класификация като изделието?</p>	<p>За вещества, смеси или изделия, класифицирани в UN / ADR, както HD1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 и 1.6, отговорът е да, при условие, че веществото/сместа остава опаковано в изделието по същия начин както когато е извършена класификацията. Взривно/пиротехническо вещество или смес може да има различна класификация в зависимост от това дали тя :</p>

		<p>1) не е част от изделие и се състои само от чистото вещество или смес;</p> <p>2) част от индивидуално пиротехническо изделие;</p> <p>3) част от група изделия, опаковани в съответствие с приложимите транспортни изисквания или норми за съхранение;</p> <p>Освен това, класификацията на изделие се прилага само за взривното и пиротехническото вещество или смес, когато то е част от това изделие. В случай, че опаковката е променена или премахната след като изделието е било класифицирано, класификацията следва да се преразгледа и да се оцени повторно съгласно новите условия.</p> <p>Обхвата на Севезо директивата следва да се отнася за класификацията на изделието, която се прилага за условията, при които изделието нормално се използва. Трябва също да се отбележи, че само вещества/смеси, присъстващи в изделия, класифицирани в UN / ADR, като HD 1.4 попадат в СЕВЕЗО категория P1b. Тази категория не включва вещества или смеси извън опаковката класифицирана съгласно UNADR.</p>
26	<p><u>Смекчавачи аварията дейности на обекта</u></p> <p>Какво се има предвид под <i>мерки за осигуряване на помощ за смекчавачи аварията дейности на обекта</i> в т. 2 буква г) в приложение IV?</p>	<p>Това може да включва мерки за осигуряване на експертиза или за осигуряване на специфично оборудване за контрол на емисиите, противоотрови, защитно облекло и др.</p>
27	<p><u>Краткосрочно прилагане на Директивата</u></p> <p>Какво следва да се направи за предприятия, попадащи в обхвата на Директивата само в кратък период от време, т.е. под 6 месеца?</p>	<p>Директивата не съдържа разпоредби, които отчитат превишаването на проговите количества само за кратък период от време и затова е приложима дори за кратък период от време когато праговете количества са превишени. С цел да се избегне необходимостта от повторно подаване на уведомление за класификация и доклад за безопасност, предприятието може да поиска да изпълнява задълженията си съгласно директивата дори в следствие да има период, когато количествата на веществата могат да са под праговете количества за прилагане на директивата.</p>
28	<p><u>Напълно недостатъчни мерки</u></p> <p>При какви обстоятелства следва да се прилага забраната за ползване (член 19 и член 10, параграф 6. Какво се има предвид под „напълно недостатъчни мерки“. Член 17, параграф 1. По-специално уместна ли е</p>	<p>Държавите членки забраняват използването или пускането в експлоатация на всяко предприятие, инсталация или складово съоръжение или част от такива, където мерките, взети от оператора за предотвратяването или намаляването на големи аварии, са напълно недостатъчни. За тази цел държавите членки, наред с другото, вземат предвид сериозните пропуски при предприемането на</p>

	забраната, ако липсата е с формален характер (т.е. неумишлено уведомлението не е подадено навреме или изобщо не е подадено) отколкото въпрос за безопасност?	необходимите действия, определени в инспекционния доклад.
29	<u>Международната организация по труда</u> Какво е взаимодействието между Директивата Севезо III и Конвенцията № 174, особено по отношение на тръбопроводите и ядрените инсталации?	Държавите-членки, които напълно са ратифицирали Конвенцията на ILO 174 ще се очаква да приложат мерки в съответствие с настоящата конвенция. Областите, които не са обхванати от Севезо III, напр тръбопроводи, се приема, че държавите-членки са разширили приложното поле на Севезо III в техните национални закони или се вземат необходимите отделни инициативи.
30	<u>Значително увеличаване</u> Какво е „значително увеличаване“ на количествата на опасните вещества, изискващи уведомление (член 7)? 10 %?	Това може да зависи от конкретните обстоятелства. В много случаи 10% се счита за „значително увеличение“. Когато вече има много голямо количество опасни вещества, 10% биха могли вероятно значително да надвишава "5% от праг за минимално количество, посочено в колона 3 от приложение I", който е един от критериите за нотифициране на голяма авария.
31	<u>„Промяна в естеството“ на вещество</u> Какво е „промяна в естеството“ на вещество, за което се изисква уведомление (член 7, параграф 4, буква а,)? Друго вещество или вещество с друга класификация?	Несъмнено вещество с друга класификация е промяна. Въпреки това, промяна от едно вещество към друго, което е физически и химически сходно и има същата класификация, в някои случаи не изисква ново уведомление — при условие, че информацията предоставяна в съответствие с член 7, параграф 1, буква г) „достатъчна за да се установи ... категорията на съответните вещества“ остане в сила.
32	<u>Вероятност за сценарий</u> В приложение II, т. 4, буква а) е записано, че в доклада за безопасност, следва да се включи „описание на възможните сценарии за големи аварии и тяхната вероятност или условията, при които те настъпват...“. Това означава ли, че дадена компания има възможност да избира дали да посочи вероятността за сценариите или не?	С тази разпоредба се цели да се обхване по гъвкав начин различните национални подходи за представяне на сценариите за големи аварии. При отсъствие на по-специфично национално законодателство, Директивата не дава предимство на даден подход за сметка на друг.
33	<u>Правило за 2 %</u> Съгласно правилото за 2 % означава ли, че в доклада за безопасност може да не се разглеждат толкова малки изолирани количества от опасни вещества?	Не, правилото за 2 % се прилага само за установяване приложимостта на директивата. Предприятие, веднъж попаднало в обхвата на Директивата доклада за безопасност трябва да съдържа всички опасни вещества, използвани за работата или съхранявани в обекта. Въпреки това е възможно за малки изолирани количества, които сами не могат да предизвикат голяма авария или не биха могли да породят голяма авария на друго място в същото предприятие, не е необходим подробен анализ на риска от големи аварии, стига в доклада за безопасност да са упоменати веществата и да се обясни

		защо не представляват опасност от големи аварии.
34	<p><u>Главни Транспортни пътища</u></p> <p>Член 13 от Директивата „Севезо III“ се отнася за „главни/важни транспортни пътища“ като имат за цел да подържат безопасни отстояния от места, обхванати от Директивата,</p>	<p>The practical evaluation of a transport route as a “major route” depends always on the individual situation because the distribution of traffic density may vary widely. Transport routes with traffic frequencies <u>below</u> the following values may not be</p> <p>Практическата оценка от даден транспортен път като „главен“ зависи винаги от конкретна ситуация, тъй като разпределението на пътна натовареност може да варира значително. Транспортните пътища с натовареност под следните стойности може да не се разглеждат като главни:</p> <ul style="list-style-type: none"> - пътища с по-малко от 10 000 пътнически превозни средства за 24 ч. - ж.п. линии с по-малко от 50 пътнически влака за 24 ч. <p>Транспортни пътища с честота на трафика над посочените стойности следва да се разглеждат при всички случаи като големи транспортни пътища</p> <ul style="list-style-type: none"> - магистрали (ограничение на скоростта > 100 km/h) с над 200 000 превозни средства/24 ч. - -магистали (ограничение на скоростта ≤ 100 km/h) с над 100 000 превозни средства/24 ч. - ж.п. линии с над 250 влака за 24 ч. или над 60 влака за пиков час (и в двете посоки) <p>Летищата се оценяват индивидуално.</p>
35	<p><u>Междинно временно складиране</u></p> <p>В Член 2, буква в), от Директивата „Севезо III“ са посочени следните изключения от обхвата ѝ:</p> <p>„превоза на опасни вещества и пряко свързаното с него междинно временно складиране по време на превоз по пътища, железопътни линии, вътрешни водни пътища, море или въздух извън предприятията, обхванати от настоящата директива, включително товарене, разтоварване и превоз до или от друго превозно средство на докове, кейове или разпределителни станции;“</p> <p>Как следва да се интерпретира „извън предприятията, обхванати от настоящата директива“?</p> <p>Съществуваща практика: може ли операторът на предприятие, състоящо се от складово помещение, в което се съхраняват 20 тона силно токсични вещества, да твърди, че 15 тона са на съхранение в транспортната верига (наричана често „транзитно съхранение“)? Ако, да, тогава транзитното съхраняване трябва да попадне в изключенията, а предприятието следва да</p>	<p>Складът следва да се разглежда като предприятие, както е записано в член 3, параграф 1. Предназначението му е да съхранява опасни вещества. 20-те тона силно токсични вещества са непрекъснато налични. Изключението в член 2, буква в) се отнася до необходимостта от междинно временното складиране по веригата на транспорт извън предприятията, а не до съхранението в складове, които са специално конструирани и предназначени за съхранение на опасни вещества на общо основание.</p> <p>Правилното прилагане на член 2, буква в) се състои във вземане предвид на склада като отделно предприятие и, по-специално като предприятие с висок рисков потенциал.</p>

	се разглежда като предприятие с нисък рисков потенциал. Ако не, тогава предприятието следва да се разглежда като предприятие с висок рисков потенциал.	
36	<p><u>Употреба на биогорива</u></p> <p>Етанол/петролните горивни смеси със съдържание на 5 % етанол с употреба за автомобилни горива вече попадат в общите изключения за петролните продукти и алтернативни горива</p> <p>Как следва да се третира смесите с повече от 5 % етанол?</p>	<p>Въпросът се отнася за две различни групи от вещества:</p> <p>а) <u>Петролни смеси (дизелови или други „петролни продукти“, където под „петрол“ се разбира определено вещество, произхождащо от суровия петрол)</u></p> <p>Изменението на Директивата „Севезо“, чрез въвеждането на високи прагови стойности за поименно посоченото вещество „петролни продукти и алтернативни горива“, гарантира общо изключение, тъй като технологичните системи и системите за безопасност за петрол и петролните продукти са до голяма степен стандартизирани и законодателят е искал да избегне попадането в обхвата на Директивата на малки пълначни станции. В съответствие с директивите 2003/30/ЕС относно стимулирането употребата на биогорива или други възобновяеми транспортни горива и 98/70/ЕС, относно качеството на нефтените и на дизеловите горива, смес от петрол, използвана като автомобилно гориво, със съдържание до 5 % на етанол, попада в това изключение.</p> <p>б) <u>Смеси със съдържание на етанол над 5 %, и особено онези, в които основната съставка е етанол (биогорива)</u></p> <p>Смесите следва да се третираат съгласно свойствата им. Директивата „Севезо“ се позовава на Регламент 1272/2008 (CLP), като предвижда подходящи стъпки за определяне опасностите със запалимите свойства на смесите, както и по отношение на класифицирането на смесите.</p>
37	<p><u>Летищата в обхвата на Директивата Севезо</u></p> <p>Когато се извършва оценка за приложението на Директивата Севезо за летища, следва ли да се смята съдържанието (обикновено керосин) на горивните резервоари на наземните летателни апарати?</p>	<p>Не.</p> <p>Обхватът на директивата „Севезо III“ не предвижда да включва безопасност на гражданското въздухоплаване. Тъй като самолетите са приземени за ограничен период от време, съдържанието на резервоарите им не следва да се взема предвид с оглед на решението дали летището попада в обхвата на Севезо. Това не означава, че летищата са по принцип изключени от приложното поле на директивата. Количествата на опасни вещества (включително керосин) в съоръжения за съхранение или в разпределителната мрежа на летищата все още трябва да бъдат взети под внимание.</p>
38	<p><u>Обществени сгради и площи в контекста на член 13</u></p> <p>Кои сгради и площи се разглеждат като „обществени сгради и площи“, както е упоменато в член 13 на Директивата „Севезо III“? Възможно ли е да се посочат праговете стойности?</p>	<p>„Обществените сгради и площи“ са всякакъв вид сгради или площи публична или частна собственост, където логично се очаква присъствие на хора с непостоянно присъствие (като супермаркети, сгради за обществени услуги, увеселителни паркове, спортни стадиони и важни транспортни гари) и/или където е вероятно трудното осигуряване на организация в случай на спасителна дейност (като училища, болници, детски градини и домове за възрастни). Административните сгради също са включени, с изключение на</p>

		онези със случайни посетители (напр. бизнес партньори), които в този случай се смята да поверени на грижите на домакина...
39	Ако дадено предприятие съхранява общо над 2 тона поименно изброени вещества, класифицирани като канцерогенни, но отделно нито едно не надвишава 2 тона, предприятието класифицира ли се с висок рисков потенциал?	Да. Споменатите канцерогенни вещества са изброени като един елемент в приложение I, част 2. Следователно, те трябва също да се разглеждат като едно цяло, като се приложи правилото за сумиране.
40	Кои вещества и смеси се квалифицират като "алтернативни горива" в точка 34, буква (е) в част 2 от приложение 1 към Севезо-III-директивата, която казва, че алтернативните горива, служещи за същите цели, със свойства по отношение на запалимостта и опасностите за околната среда, подобни на тези на продуктите, посочени в букви „а—г“. Какво означава това на практика?	<p>За да се определи дадено вещество като "алтернативно гориво", то трябва да бъде използвано като такова и да притежава сходни опасни свойства като петролните продукти, които попадат в буква (а) - (г) от т. 34. Вещества, които имат по-висока граница на възпламеняване или са по-опасни за околната среда, в сравнение с петролните продукти от буква (а) - (г), не може да се квалифицират като алтернативно гориво. Обикновено петролни продукти, изброени във вписване 34 се класифицират като "запалима течност" и / или като "хронична опасност за околната среда, категория среда 2". Това също така показва, че алтернативното гориво трябва да бъде течност, тъй като газовете и твърдите частици ще имат различни свойства по отношение на запалимостта. Горивата, които се състоят от вещества, изброени в част 2 на приложение I (например метанол) и смеси от тях (в рамките на концентрационните граници, определени в Регламен CLP) не могат да се квалифицират като алтернативно гориво, защото, когато дадено вещество притежава повече от една категория на опасност, за целите на изчисленията се взимат най-ниските прагове.</p> <p>Въпреки, че не се изключват други не-петролни горива, вписване "алтернативни горива" първоначално беше въведено, за да не се дискриминират горивата от устойчиви и възобновяеми източници в сравнение с петролните продукти.</p>